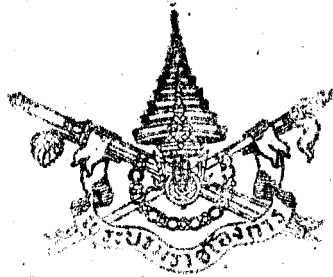

๑๒๕๓

ตอนที่ ๑๘ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๓

พระราชบัญญัติ

ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๑ วาราชการเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๑

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราช
บัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ ในท้องถิ่นที่ทหารกำลังกระทำสงคราม
หรือในเขตที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก ศาลทหารจะมี
อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาได้อย่างปกติ แต่ถ้าผู้มี
อำนาจประกาศใช้กฎอัยการศึกได้ประกาศตามอำนาจใน
กฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก ให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณา

ตอนที่ ๑๕ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๗

พิพากษาคดีอาญาอย่างใดอีก ก็ให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาตามประกาศนั้นได้ด้วย

ส่วนศาลอาญาศึกนั้นให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา ซึ่งการกระทำผิดเกิดขึ้นในที่มีบทบัญญัติให้ศาลอาญาศึกได้ โดยไม่จำกัดตัวบุคคล ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๗๑ ศาลพลเรือนไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลทหารหรือศาลอาญาศึก ”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

กวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี